

Arrest

nr. 130 707 van 1 oktober 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 22 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 31 maart 2014 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DE BURCHGRAEVE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 21 oktober 2013 dient de echtgenoot van verzoekster, die de Nederlandse nationaliteit bezit, een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

1.2. Verzoekster dient diezelfde dag een aanvraag in als familielid van een burger van de Unie, in functie van haar Nederlandse echtgenoot, om hem te vervoegen.

1.3. De aanvraag van verzoeksters echtgenoot wordt afgewezen met een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen hebben ook betrekking op de twee minderjarige kinderen van het koppel.

1.4. Daaropvolgend resulteert ook verzoeksters aanvraag in een afwijzende beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden thans aangevochten en zijn als volgt gemotiveerd:

“BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid van koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 21.10.2013 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd :

X Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Het verblijfsrecht van de echtgenoot van betrokkene, G.R. (...), in functie van wie zij de aanvraag indiende, werd geweigerd gezien hij niet voldeed aan de voorwaarden van art.40 §4 van de wet van 15.12.1980.

Hierdoor kan art.40bis §2, 1° (wet van 15.12.1980) geen toepassing meer vinden. Betrokkene kan immers haar echtgenoot niet komen vergezellen, gezien hij zelf niet kan genieten van het verblijfsrecht. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene houder is van het verblijfsrecht op basis van een andere rechtsgrond, noch dat zij het verblijfsrecht heeft aangevraagd op basis van een andere rechtsgrond. Vandaar dat overeenkomstig art. 52,§4, vijfde lid (KB 08.10.1981) een bevel om het grondgebied te verlaten van toepassing is.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster stelt wat volgt:

“De negatieve beslissing is gebaseerd op de - onterechte - negatieve beslissing die de heer G. ontving in het kader van zijn verzoek tot verblijf van meer dan drie maanden als zelfstandig Unieburger (Referte DVZ: ...). De heer G. ontving deze negatieve beslissing op dezelfde dag als de negatieve beslissing van mevrouw H..

Tegen de negatieve beslissing van de heer G. werd eveneens een beroep tot nietigverklaring met vordering tot schorsing ingediend bij uw Raad.

Verzoekster voert volgende middelen aan tegen de motivatie van de bestreden beslissing.”

en voert vervolgens de schending aan van artikel 8 van het EVRM. Dit middel wordt als volgt geadstrueerd:

“Mevrouw H. heeft de Chinese nationaliteit, haar echtgenoot en kinderen hebben de Nederlandse nationaliteit.

Indien zij gedwongen wordt het grondgebied te verlaten worden de leden van het gezin van elkaar gescheiden.

Artikel 8 van het EVRM stelt:

"Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht don voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen."

Het kan niet ernstig worden betwist dat in casu sprake is van een gezin bestaande uit mevrouw H., haar echtgenoot de heer R.G. en hun twee pasgeboren kinderen. De heer en mevrouw H. zijn wettig gehuwd en het gezin woont samen in de (...) te Antwerpen.

In elk geval is geen wettige reden voorhanden om tot een uitzetting over te gaan in de zin van artikel 8 van het EVRM. Er is namelijk geenszins geen sprake van een inmenging die "in een democratische

samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen"

Het artikel 8 EVRM dient dan ook te worden gerespecteerd en het gezin mag niet worden gescheiden door de uitzetting van mevrouw H."

2.2. Het uitgangspunt waarop het middel gebaseerd is, met name dat het gezin zal worden gescheiden door de thans bestreden beslissingen, mist feitelijke grondslag. Immers, zoals reeds in de feiten uiteenzetting werd gesteld, werd ook in hoofde van verzoeksters echtgenoot en hun beider kinderen een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen, met bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep dat tegen deze beslissingen werd ingediend, werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 130 706 van 1 oktober 2014. Het gezin zal derhalve niet worden gescheiden door de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissingen. Het enig middel kan alleen al om die reden niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, alleen al om die reden samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een oktober tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS